21/09/2023

π. Δημήτριος Μπόκος: Τί θα αφήσουμε εμείς;

/ Γνώμες

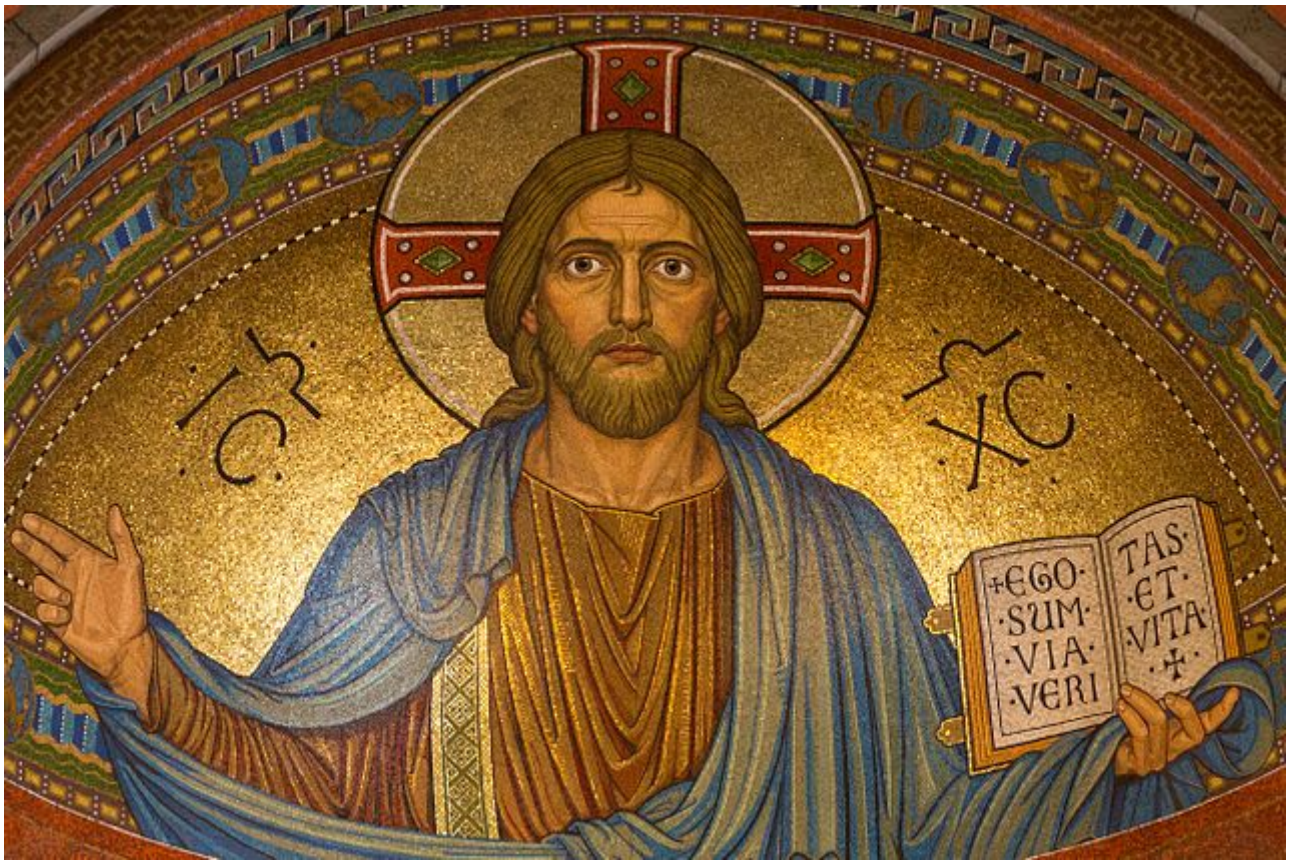

Ο Χριστός βρέθηκε δίπλα στη λίμνη Γεννησαρέτ (που λεγόταν και θάλασσα της Τιβεριάδας ή της Γαλιλαίας).

Κόσμος πολύς συγκεντρώθηκε να τον ακούσει. Στην ακτή της λίμνης είχαν αράξει δυο ψαροκάϊκα και οι ψαράδες, μετά από ολονύχτια άκαρπη προσπάθεια ψαρέματος, καθάριζαν και τακτοποιούσαν τα δίχτυα τους. Για να είναι ορατός από όλο το πλήθος ο **Χριστός**, ανέβηκε σε ένα από τα πλοιάρια και τους μίλησε. Όταν τελείωσε, είπε στον Πέτρο, έναν απ' τους ψαράδες, να ξαναρίξει τα δίχτυα στη θάλασσα. Εκείνος υπάκουσε και πιάστηκαν τόσα ψάρια, που γέμισαν και τα δύο πλοία τόσο πολύ, που κόντεψαν να βουλιάξουν. Τότε ο **Χριστός** τους κάλεσε να γίνουν μαθητές του και οι ψαράδες παράτησαν τα πάντα και τον ακολούθησαν (Κυριακή Α΄ Λουκά).

- **Γράφει ο πατ. Δημήτριος Μπόκος**

Οι απόστολοι έκαμαν το ανυπέρβλητο βήμα, να εγκαταλείψουν τα πάντα για χάρη

του **Χριστού.** Θα έλεγε κανείς ότι αυτό είναι κάτι, που αφορά μόνο τους λίγους αυτούς και συγκεκριμένους ανθρώπους που κλήθηκαν να γίνουν μαθητές του **Χριστού**. Δεν έχει να κάνει με μας. Και όμως, οφείλουμε να κάνουμε κάτι ανάλογο κι εμείς. Κάτι πρέπει να α-φήσουμε, να εγκαταλείψουμε κι εμείς, για να πλησιάσουμε τον Χριστό. Τί μπορούμε λοιπόν να κάνουμε εμείς; Να φύγουμε από εκεί που είμα-στε, για να κινηθούμε προς τον Χριστό. Να απομακρυνθούμε από τον κόσμο,όχι τοπικά, αλλά τροπικά. Όχι αλλάζοντας τον τόπο διαμονής μας, αλλά τον τρόπο της ζωής μας.

Ο **Χριστός** μας καλεί, όχι να εγκαταλείψουμε τη γη μας, τη συγγένεια και τα υπάρχοντά μας, όπως ζήτησε από τον **Αβραάμ** (και από τον Λωτκαι τους αποστόλους αργότερα), αλλά να μεταβάλουμε τον τρόπο της ζωής μας. Με τη ζωή και την **Ανάστασ**ή του μας υπέδειξε μια νέα ζωή και μας καλεί να την ακολουθήσουμε. «Εν καινότητι ζωής περιπα-τήσωμεν»(Ρωμ. 6, 4). Ζούσαμε κάποτε στο σκότος και μας έφερεστο φως. Θέλει να βαδίζουμε στο εξής *«ως τέκνα φωτός».*Όχι όπως ζει ο μακράν του Θεού κόσμος. Να μη συγκοινωνούμε με τα άκαρπα έργα του σκότους, αλλά με σοφία και φρόνηση να δοκιμάζουμε τί είναι ευά-ρεστο στον Κύριο. *«Συνιέντες τί το θέλημα του Κυρίου*»(Εφ. 5, 8-17).

Μας αποτρέπει από τον συσχηματισμό με τον παρόντα αιώνα. Να μην εξομοιώνεται η ζωή μας με τη ζωή των υλοφρόνωνανθρώπων, που είναι προσκολλημένοι στον επίγειο και μόνο βίο. Μας καλεί σε πνευματική ανακαίνιση και μεταμόρφωση του νου μας (Ρωμ. 12, 2).Μας παρακινεί να βγούμε από ένα τέτοιο κόσμο. *«Εξέλθετε εκ μέσου αυτών»*, ξεχωρίστε από τους ανθρώπους αυτούς *«και ακαθάρτου μη άπτεσθε»*. Δεν εννοεί να φύγουμε σε κάποια έρημο, αλλά να διαφορο-ποιήσουμε πλήρως τον τρόπο ζωής μας, να μηνπράττουμε τίποτε κακό (Β΄ Κορ. 6, 17).Να αφήσουμε τα εφάμαρτα θελήματα και πάθη μας. Να ζούμε εν τω κόσμω, χωρίς να είμαστε εκ του κόσμου (Ιω. 15, 19).

Η προσπάθεια αυτή θέλει συνέπεια. Όποιος στρέφεται πάλι προς τα πίσω δεν είναι «εύθετος εις την βασιλείαν του Θεού». Δεν θα εργαστεί αποτελεσματικά γι’ αυτήν. Μοιάζει με αυτόν που βάζει το χέρι του στο αλέτρι, αλλά κοιτάζει πίσω και όχι μπροστά. Αυτός δεν θα οργώσει το χωράφι του καλά(Λουκ. 9, 62).Η γυναίκα του Λωτ,επειδή στράφηκε *«εις τα οπίσω»,* έγινε στήλη άλατος.
Αποταγήτης ζωής της αμαρτίας δεν γίνεται χωρίς ρηξικέλευθο, αποστολικό φρόνημα. Μόνο αν κόψουμε τον ομφάλιο λώρο που μας δένει μαζί της, θα γίνουμε ακόλουθοι Χριστού.